

בע"ה ז' באדר א' תשע"א

11.02.2011

גליון מס' 2639.

פרשת תצוה

אנשים מסתובבים עצובים מפני שהם לא יודעים מה יעשו בעתיד. יש לך את הרגע הזה עכשו. מה אתה מתכוון לעשות איתו? ההבדל בין עצבות לשמחה הוא מאד פשוט. העצבות תמיד אומרת לך: "אוי ווי! מה תעשה בעוד עשר דקות? מה תעשה בעוד עשר שנים?" אם אתה מלא בשמחה אמיתית במשך דקה אחת, אתה כבר תדע מה לעשות גם בדקה הבאה. מה ה' נותן לך? הוא נותן לך את הדקה הזו. הוא לא נתן לך את מחר. ברור שאני לא יודע מה לעשות מחר, הרי עוד לא קיבלתי אותו. העצבות מתעסקת כל הזמן במה שאין לי, ובאמת אין לי

עדיין את מחר. האמת היא שאני תמיד עומד לפני האין, מפני שאני עוד לא קיים בדקה הבאה,

אני לא שם עדיין. הזמן לא שם. העולם לא שם. העולם נמצא כאן...ממש עכשיו!

הרב שלמה קרליבך, מתוך: הרבי מקרן הרחוב

שעור פרשת השבוע: גדי סמואל

ש ב ת		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	17.04	זמן תפילין /טלית	5.34
מנחה א' 14.00	ב' 17.15	סוף זמן ק"ש	9.08
ערבית ושיעור		שקיעה	17.26-17.29
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	17.15
מנחה 12.30, 13.30, 16.45		צאת הכוכבים	17.46
לימוד 'דור לדור'	17.30	ערבית	20.10
צאת השבת	18.00	שחרית נוער	7.30

ש ב ת
ש ל ו מ

אחות תורנית השבת – חגית קאופמן

מיכה מנהיג ראוי?

את חלקה הראשון של פרשתנו מקדישה התורה לעיסוק בשמונת בגדי הכהן הגדול, תוך פירוט מדוקדק של כל בגד ופריט. התכשיט שנשא הכהן הגדול על ליבו, ועליו שתיים עשרה אבנים עם שמות שבטי ישראל החרוטים עליהם, הוא החושן. כך מתארים הפסוקים את תפקידו ופועלו של החושן (שמות פרק כח, כט): 'וְנָשָׂא אֶהָרָן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן הַמְּשֻׁפֵּט עַל לְבוֹ בְּבָאוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ לְזַכֵּר לְפָנַי ה' תְּמִיד'. חז"ל נתנו לאבני החושן משמעות מיוחדת בעבודת הכהן הגדול ביום הכיפורים.

כניסתו של הכהן הגדול ביום הכיפורים אל הקודש פנימה מלווה בחששות לא מעטים. שם עומד הכהן באופן אישי וחשוף מול השכינה. הפחד מפגיעה או נזק שעלול לספוג הכהן, באה לידי ביטוי במשנה במסכת יומא (פרק ה', משנה א'): 'ולא היה מאריך בתפילתו, שלא להבעית את ישראל'. כל הכנות הכהן הגדול ליום הכיפורים מכוונות לכניסתו אל קודש הקודשים.

במדרש רבה על הפרשה, מובאת מחלוקת בשאלת הזכות שתגן על הכהן הגדול עת נכנס לקודש הקודשים ביום הכיפורים (שמות רבה (וילנא) פרשה לח, ח):

באיזה זכות היה אהרן נכנס לבית קדשי הקדשים? אמר ר' חנינא בנו של רבי ישמעאל: זכות המילה היתה נכנסת עמו, שנאמר (ויקרא טז, ג): 'בזאת יבא אהרן' זו המילה, כמה דאת אמר (בראשית יז, י): 'זאת בריתי אשר תשמרו'... ר' יצחק אומר: זכות השבטים היתה נכנסת עמו, שנאמר (שמות כט, א): 'זוה הדבר אשר תעשה להם', מנין (=גימטריה) זה י"ב, ואלו הן י"ב אבנים שהיו נתונות על לבו של אהרן ועליהם שמות השבטים...

מהו יסוד המחלוקת בין ר' חנינא ור' יצחק? האם כל מחלוקתם מבוססת על דרשות הפסוקים השונות, או שמא נקודה אחרת עומדת בבסיס המחלוקת, והפסוקים מהווים רק אחיזה בכתוב לשיטתם העקרונית? נראה כי המדרש מעמיד בפנינו שתי השקפות עולם על מעמדו של המנהיג והמוביל. מחד, ניתן לראות במנהיג אדם מורם מעם בעל נורמות התנהגות גבוהות שהערכים הם נר לרגליו בכל צעד ושעל. מעמדו ניתן לו בשל זכויותיו האישיות. השקפה כזו עולה מדברי ר' חנינא הרואה את הכהן הגדול הנכנס לקודש הקודשים כאדם העומד בזכות עצמו ללא קשר לעם ישראל כולו. המילה, הנעשית במקום מוצנע ופרטי, יש בה כדי לסמל את הברית האישית והפרטית של כל אחד מעם ישראל עם הקב"ה. הקשר המיוחד והאישי של הכהן הגדול, הוא זה שעומד לזכותו של הכהן הגדול, לדעת ר' חנינא, ביום הכיפורים.

מאידך, ניתן לראות במנהיג כמייצג נאמנה את מצבו של הציבור. ההגדרה – שליח ציבור – מבטאת יפה תפיסת עולם זו. אליבא דר' יצחק, המנהיג איננו אחר ושונה, אלא הוא משקף בצורה אמיתית את מצבם העכשווי של שולחיו. השקפה כזו, עולה מדברי ר' יצחק הרואה את זכותם של שנים עשר השבטים נכנסת עם הכהן הגדול לקודש הקודשים.

העמדת שתי תפיסות עולם אלו זו מול זו מחדדת את השאלות בדבר המנהיג הראוי. האם אנו זקוקים לאדם מושלם ונקי מכל רבב שינהיג את עם ישראל? ודאי שזה המצב הנכון והראוי. אבל, האם גם אנחנו, הציבור, דורשים מעצמנו לעמוד באותם הדרישות והסטנדרטים שאנו מציבים בפני המנהיגים שלנו? כפי שראינו, בפניו של המנהיג משתקפים פני הציבור.

בימים האחרונים נדרשנו אף אנו להתייחס לשאלות נוקבות אלו סביב פרשת מינוי הרמטכ"ל (או שמא אי מינויו...). תקוותנו שיידע כל אחד ואחד מהציבור להציב בפני עצמו נורמות התנהגות גבוהות, הדבר יהפוך לנחלת הכלל כולו, וכך ניתן יהיה למצוא מנהיג שתעמוד לו זכותו האישית וזכות שולחיו גם יחד.

הרב ארי' ס.

מחשבות על מקדשים

אנחנו נמצאים כעת בעיצומן של פרשיות המשכן. אמנם פרשיות אלו מתעסקות הרבה בפרטים הטכניים של כלי המשכן – מידות, צורות, חומרים וכיו"ב, אך ניתן לומר כי אחד החידושים המרכזיים של המקדש בישראל הוא הקדשת האל המופשט, ולא החומריות. קולמוסים רבים נשתברו על הסבר הפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כ"ה, ח), ונראה כי המשכנע ביותר הוא ההסבר שאומר כי 'בתוכם' מוסב על אותם אלו שמצווים 'ועשו', כלומר: עם ישראל; הסבר המתיישב היטב עם המבנה התחבירי של המשפט. על-פי פירוש זה, נראה שאמנם אנו מצווים על בניית מקדש, אך מהות השכינה היא 'בתוכם', בתוך העם, ולא במיקום הממשי.

זאת ועוד: בתיאור הארון והכפורת (שמות כ"ה, יז-כב), מתוארים הכרובים "פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפורת ופניהם איש אל אחיו..." – צורה שכנראה היתה מקובלת במקדשים של תרבויות שונות שחיו כאן בתקופת המקרא. אולם, בעוד שבמקדשים לאלים אחרים עמד בין הכרובים הפסל של האל אותו עובדים, אנחנו מוצאים בין הכרובים ריק. מתוך אותו הריק, בין הכרובים, ה' מדבר עם משה: "ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפורת מבין שני הכרובים...". זהו החידוש הגדול של התורה בעולם האלילי: האל איננו חומרי, אלא מופשט – במקום בו היינו מצפים שיעמוד הפסל, נמצא ריק. ושם, מתוך הריק הזה, אלוהים מדבר איתנו.

המשכן אמור להיות מבנה מפואר, והוא וכליו עשויים מהחומרים הכי משובחים: זהב, כסף, תכלת, שש ועוד. גם מקדש שלמה מתואר כמבנה מפואר, ומקדש הורדוס זכה אצל חז"ל להכרזה כי "מי שלא ראה בית המקדש בבנינו לא ראה בנין מפואר מעולם. מאי היא? ... זה בנין הורדוס". אולם, בתוך כל ההוד הזה, בלב לבו של המקדש, במקום בו אמור לשכון הפסל, ישנו ריק. האל אינו ישות פיזית. אין לו דמות הגוף ואינו גוף.

* * *

בשבת שעברה, נשרף כליל סניף 'איקאה' בנתניה, על כל תכולתו. אין להמעיט בגודל ההפסד: מיליוני שקלים ירדו לטמיון, אנשים שנשארו בלי עבודה, והנזק האקולוגי שבשריפת כמויות של פלסטיק ומתכת ובזבזו כזה של חומרי גלם. אולם, כשראיתי את כותרות העיתונים למחרת, הזדעזעתי. "חורבן הבית", זעקה הכותרת הראשית ב'ידיעות', על רקע תמונת-ענק של השריפה שמזכירה מאוד ציורים של חורבן ביהמ"ק, ובתוספת כותרת משנה המדברת על "מקדש הקניות של ישראל". כמה רחוק פולחן זה מהפולחן המצטייר כראוי בפרשיותנו שלנו!

הכותרות הנ"ל שלחו אותי ישר לשירו של אריאל הורוביץ, "מקדשים". השיר מתחיל בתיאור כללי של מקדשים:

מקדשים, תמיד בנויים באופן מרשים,

מתוך מחשבה שאלוהים מביט מלמעלה

וטובים בעיניו יומרת האדריכל וחריצות פועליו

הוא מתאר את המסגדים הגבוהים בתורכיה, הכנסיות המרשימות באיטליה ומקדשי אל השמש במכסיקו. לאחר תיאור זה (ואני ממליץ לחפש את המילים באינטרנט), הוא מגיע לתיאור מקדשים בישראל:

והאל בציון, שיחפש מבנה בולט,

יימצא וודאי את הקניון

במלחה או באיילון,

היכל גבוה ושולט,

ירד האל אל המשכן,

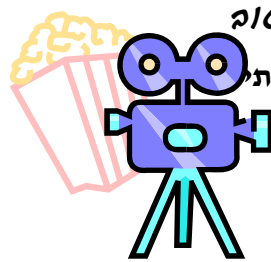
יראה את אופי הפולחן,

ובחרון אפו יגיד למשיח בן דוד,

נעשה עוד סיבוב, ונחזור לכאן.

עובדת היותו של המקדש המבנה הגדול, המפואר והבולט ביותר, כנראה מצויה בתודעת האנושות מאז ומעולם. על רקע עובדה זו, ניתן להבין מאיפה נובעות כותרות ענק המדברות על שריפת חנות כעל חורבן הבית. איפה ראינו בהיסטוריה שהמבנים הכי גדולים ומפוארים מיועדים לקניות? אם הם מיועדים לקניות, כנראה הפכו הקניות לפולחן. פולחן הקניות שונה מכל פולחן אחר בעבר, ויותר מכך – מהפולחן המקדשי הרצוי. כל פולחן בעבר התמקד באל, בדבר שהוא מחוץ לאדם. הפולחן היום מתמקד ב'אני', במה אני רוצה. אין מדובר כאן, בד"כ, ברצון אמיתי ועמוק, אלא בגחמות רגעיות, המתבטאות בצורה חדה בביטוי הרווח 'בא לי'. לא עוד 'אני רוצה', אלא 'בא לי'. עכשיו בא, אח"כ ילך. תרבות הקניות, שנובעת מתרבות האופנות החולפות ומזינה אותה, חיה את הרגע, את הכאן ועכשיו, במקום לחיות את ההווה מתוך רצף של עבר-הווה-עתיד. חשוב להדגיש כי אין שום פסול בלהנות מהעולם הזה: "עתיד אדם ליתן דין וחשבון על כל מה שראתה עינו ולא אכל" (ירושלמי סוף קידושין). אולם 'צאיאה לקניון' היא כבר הרבה מעבר להנאה מהעולם הזה. זה הפך כבר לפולחן. וכשזה הופך לפולחן, זה בעייתו, ואולי אפילו יש בזה משום איסור עבודה זרה.

אביצד צברון

מועדון הסרט הטוב

מועדון הסרט הטוב ממשיך בפעילותו, והפעם הסרט - פעם הייתה

המועד: יום א', ט' באדר א', 13.2, בשעה 17:30.

המקום: מועדון לחבר.

פרטים על הסרט:

בהשראת ספרו של אמיר גוטפרינד.

בקיץ 1968, חייהם של שלושה מתבגרים חיפאיים משתנים בעקבות מפגש עם העולם הקרוב-רחוק של העיר התחתית שבחיפה: עולם של ניצולי שואה, פליטי וואדי סאליב, מבריחים, מגורשים ואנשי שוליים, אשר מתגוררים ופועלים בסמוך לבית-קולנוע שבבעלותם של שבעה גמדים. במאי: אבי נשר תסריט: אבי נשר, שחקנים: אדיר מילר, דרור קרן, מיה דגן, דב נבון, ירדן בר כוכבא, אלי יצפאן.

מומלץ!

כף הציבור מולאן,

צדנה ונורית.

נר זכרון: יד' באדר א' – יום השנה לפטירתה של בתנו קרן לוי ז"ל (תשס"ח)

משנכנס אדר ארמין בשמחה

שעשועי לשון: יעקב פרוינד

אדנית מרהיבה - ממש גן אדן

אכלתי במטוס - סעדי במרומים

אשף הלשון - מג-ניב

באג במחשב - שתיקת הקבצים

בית ספר חקלאי - חוות דעת

בניו ערקו מהצבא - אבי העורקים

ברח לסאונה - נס לחם

בשר טלה - גור-מה

גול - בעיטה בעיתה

דגיגון - מיקרו פיש

דילגו על תורו במרפאה - קופי"ח

המפלגות- המצעים שמעבר לציפיות

הנחת רעפים - ארגון גג

העכבר מחפש דירה - מבקש מחילה

חירייה - הצחנה המרכזית

חלום כל מורה - גיר אוטומטי

חמור - זברה שירדה מן הפסים

טיפול מונע למיידי האבנים - עד דלא יידה

כותרת - ראש הנקרא

כינים - השקץ שלפני השערה, הכינים מתו

בצמה

כשעלתה במשקל - כדרו פניה

לפלוני שש בנות - ללא חשש שביעית

וללא חשש עורלה

מגזים בהקפאה - מפריז

מיטת זוג ענקית - דו-נם

מיקסר - התנועה לסחרור העיסה

מכונית לעובד - טובת הנעה

ממטרה - השקאה לטווח ארוך

מרכזיה - קיבוץ שלוחות

משוגע ללחם - פסיכופת

ספונגיה - פעילות שוטפת

עיתונאי גרוע - כתבסטרופה

פנס - חביטת עין

קורס מצילים תורני - תורת משה

קלמר - בית הלורדים

רובוט חשמלי - הולך עם הזרם

רעם חלש - חסר ברק

רשת - אסיפת חורים

שבשבת - מורת רוח

שיר מוצלח - מחרוזת פנינים

שלכת - עץ בעוני

תאומים זהים - היינו אח

הביאה לדפוס: כננה יצרי

ושינויים אשינויים שניים

תהליך השינויים דרש מהחברים ידע והתמצאות בנושאים כלכליים ובקיאות במושגים בנקאיים. להלן קטעים וביטויים שימחישו את המציאות:

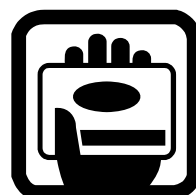
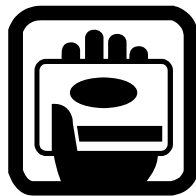
אכן זה פופולארי
טריוויאל ואלמנטארי
להתייחס למצב המוניטארי
לדון במאזן האקטוארי
באופן פרטיקולארי,
להיות סולידארי
לתכנון האגרארי,
לביצוע רגולארי
של המפעל הסולארי
שישפר המגוון הקולינארי.

וזה הפרהסיה
לתהליך הפנסיה
בלי לקבל דפרסיה.

חוב הקיבוץ לתקציב הפנסיוני אינו תלוי בצבירה אישית, והכספים הנמשכים נכנסים ל"אגם הקיבוצי". אך כדי שלא יטבעו, יוקמו מצופים מיוחדים לשמור, שרק הגירעון האקטוארי ישקע. מס איזון הגימלאים ינוכה כהפרשות סוציאליות מעבר לתמ"ס המשפחתי שימשך להתנהל כחישוב זוגי.

מרכיב נוסף שיתחיל לפעול באופן זוגי הם כרטיסי האשראי. כי כן שניים שניים נכנסו לכיסו של כל משתמש כדי שיהיה נוח. **למה** זה נוח, להלן ההסברים:

1. כי שניים יותר טובים מאחד, שהרי נאמר "טובים השנים מן האחד".
2. כרטיס אחד להכניס כסף לבנק, כרטיס שני להוציא מהבנק.
(לא משנה הכרטיס) או בקיצור **ל.מ.ה.**
3. כרטיס אחד פנים-קיבוצי, כרטיס שני חוץ-קיבוצי. **ל.מ.ה.**
4. כרטיס אחד לכספומט, כרטיס שני לכספונט. **ל.מ.ה.**
5. כרטיס אחד להוצאות קטנות (בכל בו, בקו לקו). כרטיס שני להוצאות גדולות (מקרר, מכונית). **ל.מ.ה.**
6. כרטיס אחד למאכלי חלב, השני למאכלי בשר, בתנאי שלא יהיו צמודים. **ל.מ.ה.**
7. כרטיס אחד לחברי הקהילה, והשני לאגודת המתישבים. **ל.מ.ה.**
8. כרטיס אחד לאספני כרטיסים, הכרטיס השני... גם.

ואם הדברים אינם ברורים
אל נא תבקשו הסברים
כי אז יכול גם לקרות
שתבינו ותדעו עוד פחות.

עם התפרות מטיילות מדי פעם

ושוב יצאנו, החברות העובדות במתפרות, לטיול ה"שנתי" שלנו. הפעם שמנו פעמינו לשרון ותחילה לקיבוץ בחן – לפארק אוטופיה שבתחומי. המדובר בחממות לגידול סחלבים, אבל לא רק, גם צמחים נוספים מככבים שם: צמחים טורפים, בנות בשלל צבעים, שרכים ועוד ועוד. החממות בגובה עצום והסחלבים צומחים שם הן מהארץ והן בגובה על גזעי עצים ושיחים. אין מה לדבר: מראות מרהיבים, שלל צבעים המון צורות, העין לא שבעה. יחד עם העין גם האוזן השתתפה בשמחה, כי בתוך המתחם הזה היו גם מיני תוכים רבים וגם סוגים שונים של תרנגולות, טווסים, פסיונים ועוד (לא חידוש בשביל חובבי משק ילדים). גם בריכה ממי גשמים יש שם ובה עופות מים לא מעטים. בדרכנו החוצה עברנו דרך מבוך העשוי שיחים מעוצבים, ושביל ארוך עם עצים מעוצבים.

משם נסענו לארוחת צהריים חלבית במסעדת ZAZOO בפרדסיה, חוויה קולינרית ממדרגה ראשונה, טעים, אסטטי, מוגש בהרבה חן ואהבה. שבעות ומרוצות המשכנו למפעל שוקולד "ארנת" בקדימה. שמענו על מקור הקקאו ועל התפתחות המשקה ואחר כך השוקולד המוצק, גם זכינו לטעימות (מזל שהמסעדה הייתה חלבית) ועל בטן מלאה וברוח מרוממת הפלגנו בתוך הפקקים חזרה הביתה. לאורך כל הדרך התגאינו בחברותינו המבוגרות, והסגרנו את הגיל שלהן לקול מצהלות ההתפעלות של המדריכים למיניהם. הייתה רוח טובה ומבודחת, גם כל סיפורי הממ"דים סופרו ברוח מבודחת עם הבטחה שבתום התהליך תגיע האנציקלופדיה לענייני בניית ממ"דים.

כטוב לבנו באוכל הוקראו דברי ברכה:

אז מה היה לנו מהטיול הקודם? ובכלל מתי היה ולאן? כרגיל זיקני צפת לא זוכרים וגם כמה מזיקני סעד. (הוא היה לחולון ביום קיץ חם) ובכן מה היה?

נתחיל מההון האנושי, חברו אלינו כמה חברות חדשות – אתחיל מעדנה שהגיעה מהחנות ישר אלינו ומכניסה הרבה סדר בבלגן, חנצ'ה המסורה לאין קץ, שרה גיקסון שבין המצוות היא גם עושה שעות לא מעטות אצלנו, מרים תמיר שלמדה אצלנו כמה מלאכות חיוניות למתפרה, היא "עושה עיניים" וגם שרה ריבלין שמגיעה מדי פעם. כל אחת הוותיקות והחדשות מוסיפות למרקם האנושי החשוב הזה הנקרא מתפרת סעד.

נמשיך בפעילות השוטפת: הספר הראשון נמכר עדיין כמו לחמניות טריות, ובניתיים נולד לו אח צעיר, ספרי הרך 2, הוא עשה את צעדיו הראשונים ועכשיו הוא כבר יודע ללכת אבל עדיין לא למרחקים ארוכים, עוד נכונו לו עלילות.

על כל זה ניצחה רחל אבירם במשך למעלה מעשר שנים. מאותה שיחת טלפון שחייגתי אליה כשהייתה עדיין בשנת חופש וביקשתי בשם החברות לבוא ולהחליף את ריבה, ועד לפני כחודש. היא זאת שדחפה לפתח את הספר הראשון, כמובן יחד עם כולן, היא זאת שהצליחה להפיץ אותו, היא עמדה בגבורה במיני סכסוכים, אולי עדיף לקרוא לזה ויכוחים, והיא לא שכחה אף פעם מתנה לחג ולמועד, בקיצור הייתה זאת תקופת הפריחה של המתפרה, ואנחנו מקוות שעם בוא הגשם (רחל יניב) הפריחה תמשיך ונראה פירות בעמלנו והרוח הטובה השורה אצלנו תמשיך ותלווה אותנו גם בשנים הבאות עלינו לטובה.

ועל כך באתי על החתום

יעה צפרון

הורים וילדים

אנא ציירה בת 57

ביום שישי שעבר שמעתי על לידה של תינוקת בכורה לאישה בת 57! לכל אלו שהרימו גבה, חכו לסוף. כל כך הרבה הגיגים רצים לך בראש למשמע ידיעה שכזאת. טוב? לא טוב? אחריות? אנוכיות? אבל כמעט שום שיקול לא יכול לעצור אישה אל מול התשוקה הטבעית לרצות להיות אימא.

עשיתי מאמץ לטובת המדור להשיג ראיון קצר עם האם הטרייה. תחילה היא סיפרה על הדילמות והחששות שחלקה עם בעלה באם להתחיל בתהליך שכזה. ברגע שהתקבלה ההחלטה התהליך היה קצר, יחסית לנשים בגילה, עד להריון המיוחל. היא שמרה את הדבר בסוד עד שכבר הבטן התחילה להזמין שאלות ותהיות מצד הסביבה אף על פי שאף אחד לא העלה בדעתו שמדובר בהריון. "לא האמנתי שאני בהריון וגם כשהצירים הקדימו חשבתי שמדובר בכאבי בטן. התקשרתי למענה טלפוני והם הפנו אותי בדחיפות למיון נשים. התינוקת נולדה בניתוח קיסרי בהמלצת הרופא, במשקל 1700 גרם ושלומה טוב. גם כשאני מביטה בה אני לא מאמינה שהיא שלי, על אף שאני יכולה לגעת בה..." אני לא יודע כמה הסיפור הזה העצים את בלוטות הרגש שלכם? אצלי, זה העפיל לשחקים... הרי לא כל יום נולדת לך אחיינית כזו מיוחדת. שיהיה במזל טוב.

קובי אמרהט

מזל טוב!

לצ'פי וג'ינג'י רויך
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנין
נכד לאתי ומוישקו רום
בן לגלעד ומיה

לרותי וחנן פינקלשטיין
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות
לנישואי הנכד אבנר עב"ל רעות
בנם של רפאל ואורית